

[Ministeren for offentlige arbejder.]

danske vejnet fra amterne over til staten, en sådan vægt, at dette skulle være grundlag for at hævde; at det er en total ændring af hele grundlaget for kommunalreformen, som skulle føre til, at man skulle nedlægge amterne, så har amterne efter min opfattelse tillagt deres vejvæsener en helt urimelig vægt i forhold til den samlede administration og i forhold til de mange andre og måske ikke lidt vigtige opgaver, som var naturlige for amterne i deres placering mellem kommunerne og staten. Jeg har altså den opfattelse, det vil jeg da gerne sige her, at de er et naturligt og rigtigt led, hvis de vil finde deres rigtige arbejdsopgaver og ikke først og fremmest hænge sig i spørgsmålet om bevaring af alt, hvad man har haft hidtil, uden hensyn til, hvad der måtte være rationelt.

Arne Larsen: Det er spørgsmålet om videreførelsen af kommunalreformen, som bringer mig herop. Jeg synes i og for sig ikke, at der er nogen grund til at være så voldsomt forarget over, at man rejser spørgsmålet om amternes placering fremover, selv om vi har vedtaget en ny kommunalreform. Det bliver vel ikke noget stedsevarende, det er vel ikke noget statisk, og derfor er det vel naturligt, at det spørgsmål opstår, om ikke der kan ske en yderligere udbygning og måske yderligere forenklinger. Jeg forestiller mig da f. eks. — men det fik jeg i øvrigt ikke svar på — at man jo muligvis kan eksperimentere og måske nå frem til fornuftige ordninger med hensyn til vejvæsenets opbygning her i Danmark, og jeg stillede det spørgsmål: kunne det ikke eventuelt tænkes, at de kommunale vejvæsener smeltede sammen, sådan at vi fik et fælles kommunalt vejvæsen inden for de forskellige amter? Så ville der sikkert være rigeligt med opgaver til dette fælles kommunale vejvæsen, at vi altså ikke fik denne tredeling med to kommunale sektorer, men bare én, det var måske en mulighed og en vej frem.

Et andet spørgsmål, som jeg heller ikke synes at ministeren kom stærkt nok ind på, var spørgsmålet om planlægningen. Nu skal vi jo have et teknisk vejdirektorat, et vejdirektorat, som skal forestå anlægget, vedligeholdelsen, administrationen og styrelsen af 4.500 km overordnet vejnet. Men det er jo ikke hele vejpolitikken, og derfor

vil jeg spørge: hvor skal den overordnede vejplanlægning finde sted? Skal den fortsat finde sted i vejdirektoratet, hvor jeg ikke synes den er blevet særlig godt behandlet, eller skal den over i et nyt organ, eller forestiller ministeren sig, at vejnævnet skal forestå det dér? Jeg synes, at der er så mange vigtige ting: hvem skal forhandle med amter og kommuner om en fornuftig og hensigtsmæssig prioritering osv.? Hvor skal egentlig dette placeres i henhold til dette lovforslag? Det vil jeg gerne have lidt nærmere rede på.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Det ligger i sagens natur, at den planlægning, der bliver tale om, uanset hvor bredt man nu forstår ordet planlægning, altid må foregå i samarbejde mellem alle involverede myndigheder. Så meget er klart. Så jeg forstår hr. Arne Larsens spørgsmål således, at det, han gerne vil vide, er, hvor denne tekniske og trafikale vejplanlægning skal foregå. Hertil må jeg sige, at jeg har ikke tænkt mig, at den skulle foregå noget andet sted end i vejdirektoratet, heller ikke efter en eventuel omlægning. Det vil sige, at det er de egentlig departementale funktioner, der skal blive i departementet, medens den planlægningsmæssige — og det er jo den væsentligste opgave i virkeligheden — og dermed også administrationen, forhandlingerne med alle andre implicerede om planer osv. skal henlægges til det tekniske direktorat.

(Kort bemærkning).

Hauch: Jeg vil gerne sige til ministeren for offentlige arbejder, at når han kommer med sine sammenligninger mellem, hvad der bruges til det overordnede vejnet, og hvad der bruges til det underordnede vejnet, så må han stadig ikke glemme de tal, han selv har fremført her. Der er fremdeles 56.000 km kommunal vej tilbage. Lad så statsvejene koste 7 gange så meget, for ikke at være for sparsommelig i forhold til trafikministeren, så vil det alligevel være sådan, at $\frac{2}{3}$ af dette samfunds vejjudgifter kommer til at hvile på de kommunale veje og ca. $\frac{1}{3}$ på de veje, som den højtærede minister for offentlige arbejder nu vil gøre til statsveje. Så jeg synes ikke, det regnestykke, ministeren stillede op her for et øjeblik siden, var helt